

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatele: **Město Bohumín**, se sídlem Masarykova 158, Bohumín, proti odpůrci: **Moravskoslezský kraj**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2019, č. j. 76 A 2/2019 - 40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovateli **se vrací** soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost ve výši 4.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 6. 11. 2019 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Tímto rozsudkem Krajský soud v Ostravě zamítl návrh, kterým se stěžovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy – Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje. Podáním ze dne 22. 12. 2021 vzal stěžovatel podanou kasační stížnost v plném rozsahu zpět.

[2] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[3] Vůle stěžovatele vzít podanou kasační stížnost zpět, kterou výslovně projevil ve výše označeném podání, je jednoznačná a nevzbuzuje žádné pochybnosti. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Soud neshledal ani důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[5] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vrátí soud z účtu soudu zaplacený soudní poplatek snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, jestliže bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Dle odst. 5 téhož ustanovení platí obdobná situace v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Navrhovatelka vzala svůj návrh zpět před prvním jednáním, resp. před vydáním rozhodnutí o věci samé, Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku, jehož výše po snížení o 1.000 Kč činí 4.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. ledna 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu